

Udtryk „uomgængelig“ nødvendig, altsaa lade det staa. Da det ærede Medlem har søgt Lovens Varighed forkortet til 15de April, har jeg for mit Bedkommende heller ikke noget imod, at Udtrykket de „løbende“ Udgifter bliver staaende, thi i 15 Dage vil man vel ikke kunne afholde Andet end løbende Udgifter, altsaa vil der komme til at staa, at „uomgængelig nødvendig løbende Udgifter“ kunne afholdes af Ministeriet. Det forekommer mig at være en saa stærkt Begrændsning, som man vel kan ønske. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale mit Underændringsforslag til Vedtagelse.

Holstein: Jeg skal blot med Hensyn til dette Forslag bemærke, at det er min Overbevisning, at det snarere vil vanskeliggøre end fremme Forstaaelsen. Jeg skal imidlertid ikke komme nærmere ind herpaa, men blot fraraade at vedtage det ærede Medlems Underændringsforslag af den Grund, jeg har sagt.

Forslagsstilleren (Suel): Da det ærede Medlem ikke motiverer hvorfor, kan jeg heller ikke imødegaa ham.

Klein: Det er en Selvfølge, at jeg er meget velvillig stemt mod det Forslag, der her foreligger til en midlertidig Finanslov indtil 1ste Mai 1885, eller hvilken anden Termin man nu vilde sætte, og jeg forudsætter, at der i Virkeligheden er til Stede et aldeles overveiende Ønske om, at en saadan Lov maatte komme i Stand. Da intet Initiativ fra anden Side er taget til at fremskaffe en saadan midlertidig Finansbevilling, eller hvad man vil kalde den, maa jeg for mit Bedkommende for saa vidt være det ærede Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Suel) taknemmelig, fordi han har paataget sig dette Overv, der jo indtil Videre ikke just har skaffet ham Ros eller Paaafjønneelse fra nogen Side. Jeg vil i og for sig ogsaa meget vel kunne stemme for det Forslag, det ærede Medlem har indbragt, og det uagtet det forekommer mig, at der kan gjøres væsentlige Indvendinger derimod. Den Indvending, som fortelig blev antydet af den meget ærede Finansminister i forrige Møde, forsaavidt han ønskede Ordet „uomgængelig“ fjærnet, forekommer mig just ikke i og for sig at have meget stor Vægt. Det forholder sig jo rigtigt, som den ærede Forslagsstiller har anført, at det er et Udtryk, et Begreb, som meget godt kendes i den danske Lovgivning. Jeg behøver jo ikke at ophjse om, hvor det findes; jeg veed ikke, om den ærede Forslagsstiller særlig har havt for Øie, at det var

hans Mening, at Regjeringen skulde varetage Statsstyrelsens Gang i Kraft af den eventuelle midlertidige Finanslov med samme Myndighed og samme Midfærhed, som det sommer og anstaar sig for en god Husmoder, det er jo derom, Ordene handle i det paagjældende Lovbud, hvori Udtrykket findes. Jeg tillægger det ikke stor Betydning, om dette Ord „uomgængelig“ staaer der eller ei; thi det er jo af den Slags Ting, som i Virkeligheden ikke gjør de paagjældende Begreber klarere, end de i Forveien vilde være. Derimod kunde der gjøres, forekommer det mig, en anden Indvending mod Forslaget, og det er vel jagtens den Indvending, man væsentlig vil gjøre gjældende fra den Side, for hvilken det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 5te Valgfreds (Holstein) er Ordfører, den nemlig, at der ved dette Forslag gives Regjeringen en altsfor vidtgaaende og altsfor libet begrændset Myndighed. Men denne Indvending vil ikke være affrættende for mig. Der er en Omstændighed, som gjør, at jeg maa tillægge det liden praktisk Betydning, om der ogsaa maatte blive givet Regjeringen en meget vidtgaaende Myndighed, og det er den, at det jo er Meningen, at Lovforslaget skal være indfrænknet til at gjælde en meget kort Tid.

Det er jo Meningen, at det da skal afsløses af en endelig Finanslov, men da saar det, saa vidt jeg skjønner, ikke nogen Betydning, om Udtrykkene skulde være mere eller mindre korrekte, og ligesom jeg altsaa ikke frygtede for at give Regjeringen en Myndighed under disse Forhold overensstemmende med Forslagsstilleren's Forslag, saaledes vil jeg paa den anden Side sige, at netop den Omstændighed, at der kan gjøres Indvendinger imod hans Forslag paa den Maade, jeg nu har antydet, kan gjøre mig i høi Grad stemt for at stemme netop for dette hans Forslag. Hvis der maatte blive vedtaget en midlertidig Finanslov overensstemmende med hans Forslag, da er jeg temmelig sikker paa, at man kunde berolige sig med, at en saadan Finansbevilling vilde ikke let blive forlænget, den vilde ikke let være udsat for at tabe sin Karakter som rent midlertidig. Det forekommer mig altsaa, at netop naar man sluttede sig om et saadant Forslag, maatte den Frygt nødvendig blive fjærnet, som fra forskjellige Sider og af forskjellige Grunde kunde næres ved en uheldig affattet midlertidig Finanslov, den Frygt nemlig, at en saadan kunde blive forlænget og forlænget og derved i Gjærningen komme til at ordne finansielle Forhold paa en Maade, som